

"În vremea aceea, intrând iarăși Iisus în Capernaum, după câteva zile s-a auzit că este în casă. Și îndată s-au adunat așa de mulți, încât nu mai era loc nici înaintea ușii, iar Dânsul le grăia cuvântul (lui Dumnezeu). Și au venit la El, aducând un slăbănog, pe care-l purtau patru oameni. Dar, neputând ei din pricina mulțimii să se apropie de El, au desfăcut acoperișul casei unde era Iisus și, prin spărtură, au coborât patul în care zăcea slăbănogul. Iar Iisus, văzând credința lor, i-a zis slăbănogului: **Fiule, iertate îți sunt păcatele tale!** Și erau acolo unii dintre cărturari, care ședeau și cugetau în inimile lor: Pentru ce vorbește Acesta astfel? El hulește. Cine poate să ierte păcatele, fără numai singur Dumnezeu? Și îndată, cunoscând Iisus cu duhul Lui că așa cugetau ei în sine, a zis lor: De ce cugetați acestea în inimile voastre? Ce este mai ușor, a zice slăbănogului: Iertate îți sunt păcatele, sau a zice: Scoală-te, ia-ți patul tău și umblă? Dar ca să știți că putere are Fiul Omului a ierta păcatele pe pământ, a zis slăbănogului: **Zic ție: Scoală-te, ia-ți patul tău și mergi la casa ta.** Și s-a ridicat îndată și, luându-și patul, a ieșit înaintea tuturor, încât erau toți uimiți și slăveau pe Dumnezeu, zicând: **Asemenea lucruri n-am văzut niciodată.**"

Adăstat la Capernaum, Mântuitorul e și aici asaltat de mulțime. E de-a dreptul firesc să se întâmple așa. Lumea e dornică să-L asculte. Unii au și câte ceva să Îi ceară. I s-a dus vestea că face minuni și e un bun vorbitor. Ca atare, casa în care stă e umplută până la refuz de oameni. Cu toții, dornici să-l asculte. O mulțime pestriță. Unii vor înțelege ceva din spusele Sale. Alții nu.

Slăbănogul. În acest context se va petrece minunea, una aparte prin conținut și mesaj. Un om suferind de o grea neputință va fi adus în fața lui Hristos de către prietenii săi. Întrucât cei de față par mai interesați de cuvintele Învățătorului decât de durerea celui adus înaintea Sa spre a fi tămăduit, nimeni nu se va strădui să-i faciliteze accesul în casă. Ca atare, prietenii sunt puși în fața unei grele alegeri. A se întoarce de unde au venit, ori **a găsi o cale de a-l aduce în fața lui Iisus.** Cea de-a doua pare mai dificilă decât cea dintâi. Și totuși, n-au bătut atâta cale spre a se da bătuți pe ultima sută de metri. Omul e în suferință, iar ei l-ar dori sănătos. Ca atare, vor folosi acoperișul. Relieful sărac în precipitații de pe acele meleaguri le oferă un puternic ajutor. Spațiul acela care, în țări, precum la noi, e ascuțit și greu de escaladat, acolo e plat. **Reușesc să-l urce acolo, apoi, îl coboară direct în fața Celui care vorbește.**

Credința și tămăduirea. Ceea ce-L impresionează pe Fiul lui Dumnezeu e credința prietenilor. Faptul în sine e mărturisit de către Evanghelist însuși. Rezultatul e imediat. „**Fiule, iertate îți sunt păcatele tale!**”, i se spune. Cuvintele sale creează rumoare în mulțime. Un astfel de lucru nu se cădea a fi făcut de către oricine. Doar lui Dumnezeu i se cuvine să ierte păcatele. Hristos e conștient de acest lucru. Știe, însă, că trebuie urmată o ordine firească a lucrurilor. Că **sufletul are prioritate asupra trupului.** Și că problema omului cu pricina era în primul rând una de natură sufletească. În cazul său, suferința era urmarea păcatului. După acest lucru este rânduit, urmează tămăduirea trupească. Spre uimirea celor de față. La poruncă. Omul își ia patul și pleacă fericit. Prietenii sunt cei cărora li se datorează această tămăduire. Credinței lor, mai precis.

În loc de concluzii. Minunea de astăzi vine să vorbească despre **tămăduire și prioritatea celor sufletești în raport cu cele spirituale.** **Întâi se curăță sufletul, apoi i se dă trupului ceea ce i se cuvine.** Altminteri, chiar dacă e funcțional din punct de vedere fizic, un trup robit păcatului e tot bolnav. Vine să aducă în atenție și un alt aspect: altruismul. Prietenii sunt cei cărora li se datorează minunea, credinței lor și consecvenței în implementarea ei. Căci, vorba sfântului Iacov: „credința fără fapte este moartă”. Pentru fiecare dintre noi, ea vine să se constituie și într-o invitație. La a fi pentru cel oropsit și bolnav prietenul capabil să străbată peretele pe care, nu de puține ori, mulțimile îl ridică între cel suferind și Dumnezeu. **Dacă ei au reușit să-l coboare prin acoperiș, noi suntem chemați să coborâm pe cei dragi pe care durerea îi face să nu se poată bucura de deplinătatea vieții prin acoperișul lumii.** Al unei lumi care nu de puține ori e opacă. Închide accesul la Împărăție pentru cei din jur, fără a se bucura ea însăși de a intra în ea. Mai mult ca de obicei, suntem chemați astăzi a privi din această perspectivă înspre pericopa evanghelică de azi. **Și să devenim noi însine prieteni** care, prin credință și stăruință înaintea lui Hristos, aduc tămăduire și balsam sufletesc. **Îndrăzniți!**

Protosinghel Maxim Morariu

Deci, El a spus: **am venit ca ei să aibă viață, adică credința care lucrează prin iubire** (Gal. 5, 6). Prin această credință ei intră în staul ca să fie vii, căci dreptii prin credință vor fi vii (Rom. 1, 17).

Și **cei care rabdă până la sfârșit nu vor avea numai viață, ci vor avea viață din destul,** căci ei trec prin aceeași ușă, care este credința în Hristos.

Căci ca și adevărați credincioși ei mor, și ei vor avea viață din destul când vor veni la locul unde Păstorul a venit înaintea lor – un loc unde nu vor mai muri niciodată. Deși nu este nevoie de pășune aici în staul, căci noi înțelegem cuvintele *și pășune vor afla* ca referindu-se la amândouă, aducă și la intrarea și la ieșirea lor – totuși numai acolo va fi adevărata pășune unde vor fi hrăniți cei care au flămânzit și însetat de dreptate (Mt 5, 6). Aceasta este pășunea care a fost găsită de cel care a auzit: *Astăzi vei fi cu Mine în rai* (Lc. 23, 43).

INVITATIE

Duminica aceasta, 31 martie 2024, la ora 17.00,

Sf.Maslu de obște la **parohia Mărtisor**,
cu preoți de la parohiile **Inălțarea Domnului** (Pr.Florin Voineag), **Sf.Haralambie Bellu** (Pr.Gheorghe Dogaru)
și **Sf.Cuv.Parascheva** (Pr.Ioan Roșu).

Duminică, 31 martie – Duminica Sf.Grigorie Palama;

Luni, 1 aprilie – Sf.Cuv.Maria Egipteanca;

Miercuri, 3 aprilie – Sf.Cuv.Nichita Mărturisitorul;

Joi, 4 aprilie – Sf.Cuv.Iosif Imnograful, Gheorghe din Maleon;

Sâmbătă, 6 aprilie – Sf.Sfințit Mc.Irineu de Sirmium;

Duminică, 7 aprilie – Duminica Sfintei CRUCI;

Sfantul Grigorie Palama este praznuit de doua ori pe an: pe 14 noiembrie si in duminica a doua din Postul Mare. S-a nascut la **Constantinopol, in toamna anului 1296**. Aici a vietuit sub indrumarea duhovniceasca a parintelui Nicodim. La varsta de 20 de ani, tanarul Grigorie s-a calugarit la **manastirea Vatoped**, din Muntele Athos. Din cauza incursiunilor turcilor din anul 1326, se va muta la Tesalonic, impreuna cu 12 monahi isihasti, unde va fi hirotonit preot. Isi va continua viata de asceza, impreuna cu cei 12 calugaria: **cinci zile pe saptamana petrecea in rugaciune si post, fara sa se intalneasca cu nimeni, iar sambata si duminica cobora in mijlocul fratilor si al credinciosilor, slujind Sfanta Liturghie si predicand.**

Sfantul Grigorie Palama a aparut in disputele teologice ca **aparator al monahilor isihasti**. Acesti monahi, indeletnicindu-se cu lucrarea trezviei si a rugaciunii neincetate, **"Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluieste-ma pe mine pacatosul!"**, vedeau lumina necreata a lui Dumnezeu. Adversarii isihastilor negau posibilitatea vederii lui Dumnezeu, spunand ca Dumnezeu nu poate fi vazut de catre om. Sfantul Grigorie Palama a raspuns ca **isihastii nu vad Fiinta lui Dumnezeu, ci energiile necreate care se revarsa din Fiinta Lui.** A trecut la cele vesnice la 14 noiembrie 1359. Potrivit traditiei, inainte de a face trecerea spre lumea vesnica, **i s-a aratat Sfantul Ioan Gura de Aur, care i-a adresat cuvintele: "Spre Inaltimi! Spre Inaltimi!"**

Joi, 4 aprilie: Sfântul Cuvios Zosima s-a născut la sfârșitul secolului al V-lea, trăind într-o mănăstire pe malul Iordanului. El a întâlnit-o pe Sfânta Cuvioasă Maria Egipteanca, a împărțit-o și când aceasta a trecut la Domnul, a îngropat-o, dând mărturie despre viața ei. A murit în anul 560, la vârsta de 100 de ani.

Luni, 1 aprilie: Sfânta Cuvioasă Maria Egipteanca s-a născut în Egipt, iar la 12 ani și-a lăsat părinții, plecând în Alexandria unde, timp de 17 ani și mai bine, a trăit în desfrânar. Ajungând la Ierusalim, și-a dorit să intre cu ceilalți în pridvorul bisericii. Sosind ceasul înălțării Cinstitei Cruci a Domnului, încercând să intre în biserică, simțea cum o putere dumnezeiască o oprea, nelăsând-o să intre. Cuprinzând-o rușinea și deznădejdea, s-a îndepărtat, retrăgându-se într-un colț al pridvorului bisericii. Târziu a înțeles pricina acestei opriri de a vedea lemnul făcător de viață al Crucii Domnului. A început să plângă cu lacrimi amare Maicii Domnului. **După aceasta a putut intra în biserică, învrednicindu-se a vedea Lemnul Crucii și tainele lui Dumnezeu. S-a închinat în fața icoanei Născătoarei de Dumnezeu și pururea Fecioarei Maria, rugând-o să o povățuiască spre calea pocăinței.** Ajungând la Iordan, și-a spălat fața și mâinile în apele sale, a intrat în biserică Sfântului Ioan Botezătorul și s-a împărțit cu Preacinstitele și de viață Făcătoarele Taine ale lui Hristos. A plecat a doua zi pe cealaltă parte a Iordanului. **După de 47 de ani de nevoită în pustie, răbdând ger și zăduf, luptându-se cu multe feluri de nevoi și ispite fără de număr, a fost găsită de dreptul Zosima, care i-a aflat viața și pocăința sa.**

Sâmbătă, 6 aprilie: Sfântul Mucenic Irineu a fost Episcop în Cetatea Sirmium (astăzi Serbia), din provincia romană Pannonia Inferioară, răspândind cu succes creștinismul în acele ținuturi și **călăuzindu-i pe oameni pe calea mântuirii. Pentru credința sa în Hristos, episcopul Irineu a fost adus în fața guvernatorului Probus, însă refuzând să jertfească zeilor, a fost supus chinurilor, pe toate răbdându-le cu puterea rugăciunii.** Rămânând tare în credință, nesupunându-se guvernatorului, acesta a hotărât aruncarea lui în râul Sava, însă el și-a exprimat dorința de a fi ucis cu sabia, pentru ca toți să cunoască „**în ce fel s-au deprins creștinii să disprețuiască moartea, pentru credința lor în Dumnezeu**”. Conform „Actului martiric”, a fost adus la locul de osândă – podul Basent, de peste râul Sava -, de unde a înălțat următoare rugăciune: „**Doamne, Iisuse Hristoase, Care ai binevoit să pătimești pentru mântuirea lumii, fă să se deschidă cerurile Tale, ca îngerii să primească sufletul robului Tău Irineu, cel ce moare pentru numele Tău și pentru poporul Tău, care sporește în Biserica Ta din Sirmium. Îți cer și mă rog milostivirii Tale să mă primești și pe mine și să binevoiești a-i întări și pe aceștia în credința Ta.**”

A fost martirizat apoi prin decapitare și aruncat în apele râului Sava, la 6 aprilie 304.

Programul săptămânii 31 martie – 7 aprilie 2024

Duminică, 7 aprilie 2024,

orele 17.00

(Duminica Sf.Cruci)

Sf.MASLU de OBȘTE la
parohia Înălțarea Domnului

(Paroh Pr.Florin Voineag)

Duminică	8 - 12	- Sf.Liturghie (Duminica Sf.Grigorie Palama) – Pr.Marian
	17 - 19	- Sf.MASLU de obște la parohia MARTISOR
Luni	17 - 18	- Acatistul Sf.Arhangheli – Pr.Marian
Mărți		- Program administrativ (zi liberă)
Miercuri	9 - 11	- Liturghia Darurilor și Sfințirea mică a apei – Pr.Marian
Joi		
Vineri	8.30 - 12	- Liturghia Darurilor și Sf.MASLU
	17 - 18	- Acatistul Sf.Gheorghe - Pr.Marian
Sâmbătă	8 - 11	- Sf.Liturghie și pomenirea celor adormiți – Pr.Marian
	17 - 18	- Vecernia duminicii a III-a din Post – Pr.Dragoș
Duminică	8 - 12	- Sf.Liturghie (Duminica Sf.Cruci) – Pr.Marian
	17 - 19	- Sf.MASLU de obște la parohia

INALTAREA DOMNULUI